

טיב הקהילה

שופטים
ב' אלול תשפ"ג

המנים לפי אופק ירושלים

זמני הדלקת הנרות ומצ"ש

הדר"ג 6:44
מוצ"ש"ק 7:58
ר"ת 8:36

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוק"ש א' 8:35 | סו"ת א' 9:58
סוק"ש ב' 9:22 | סו"ת ב' 10:29

המנים לפי שיעור קיץ

גילוי מס':
690

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרב"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

שהתורה ידעה שכדאי הוא המאמץ הקשה הזה רק כדי לזכות לדגנים ספורים של תורה.

דיעה זו מיועדת כאמור גם לבני תורה שרוב ענותיהם מוקדשים לתורה, חאת משני סיבות, האחת כי עליהם לדעת מה טוב חלקם כשזוכים להקדיש ענותיהם לתורה, כי אם רגעים ספורים של תורה יקדים הם למאור, על אחת כמה וכמה כשזוכים להקדיש הרבה שעות לכך. בנוסף מן הראוי שלא יסתפקו רק בסדריהם הקבועים להם, אלא עליהם להחשיב גם יתר זמניהם הפנויים כי כל רגע של תורה שווים להון תועפות ולא יתפתה הבן ישיבה מצירו הספתתו ואומר לו: הרי הוספן לחוק לימודך אכן ניצלת כראוי, כעת תוכל לבלות זמנך בניגונים ולהשתעשע בדברים שהם חיי שעה, כי לכל רגע של תורה זוכים לחיים נצחיים.

להחזיר את הרגעים ולהקדישם לתורה

אבי מורי זצ"ל היה נוהג תמיד לעודד על חובת ניצול הרגעים והיא כמה טובה טמונה בניצול דקה אחת לתורה באמרו שחכמינו ז"ל מנו את כל הדברים שפירותיהם בעולם הזה והקדו קיימת לו לעולם הבא (פאה א, א) ואחר כל הדברים אמרו: זולתם תורה כנגד כולם, והנה בכל תיבה שבתורה מקיימים מצוות זולתם תורה, ובתוך דקה אחת יכולים להנות כמאתיים תבות, ונמצא שבתוך דקה אחת יכולים לזכות במאתיים מצוות שהם כנגד כל התורה כולה, ואם כן חלילה לנו מלאבד אפילו דקה אחת לאיבוד. עוד מן הראוי לדעת, שלא רק בעולם העליון יכולים אלו הדקות הבודדות לעשות רושם, אלא גם בעולם הנוכחי יכולים לפעמים לדאות פירות על ידם, וכמסופר על הגאון רבי זלגי ראובן בעניני זצ"ל שפעם זימן את סבירי לסיום הש"ס, והיתה הדבר לחידה בעיניהם, בידעם שלא מכבר זכה הרב לסיים את הש"ס ונקראו אליו לסיום הש"ס, ולא ייתכן כזאת שאחר תקופה כה קצרה יסיים שוב כל הש"ס.

כשהופיעו המזמנים פתר להם הרב את תמיהתם ואמר להם: שכעת הוא עורך סיום על לימוד ש"ס מיוחד במינו, וגילה להם שמלבד סידורו הקבוע בש"ס יש לו עוד סדר של לימוד ש"ס, כי כרב העיר באים בני העיר לכבדו בכיבודים שונים, סידור קידושין, סנדקאות וכיוצ"ב, והוא חפץ מאוד למלא משאלותם ולכבד את מעמדי השמחה שלהם, אולם מאידך ראה שהדבר גזל מסני הרבה זמן, כי לרוב בבואו צריך עוד להמתין זמן מה עד שבאים לידי מעשה, וכאב לו הדבר על ביטול תורה הנגזר מזה, עד שעלה ברעיונו לעשות סדר מיוחד של לימוד מסכתות הש"ס על הסדר בכל אלו הדקות, וכעת זכה לסיים כל הש"ס כולו בזכות ניצול רגעים אלו. וסיים הרב ואמר לפני המזמנים: מן הראוי היה שלא אטריח אתכם פעמים והייתי יכול להמתין מעט ולערוך סעודה אחת על ב' הסיומים, אולם עז היה רצוני ללמד אתכם שאין לזלזל ברגעים בודדים, כי רגעים אלו מצטרפים לחשבון גדול...

והיתה עמו זקרא בו כל ימי חייו למען ילמדו לראות את ה' אלהיו לשמור את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם: (וי ט)

על זה המקרא אמרו בירושלמי (סנהדרין פ"ב ה"ז): 'הלא דברים קל וחומר, ומה מלך שעוסק בצרכי ישראל נאמר בו זקרא בו כל ימי חייו, ההדיוט לא כל שכן.'

מדבריהם נראה שלא דיבר הכתוב על אלו שזוכים להקדיש עיקר ענותיהם לתורה, כי אם על אלו הטרודים לפרנסתם ועוסקים בעיקר בעניני חולין, אותם בא הכתוב לעודד על חובתם גם לקבוע עתים לתורה, כי גם אם טרודים הם בעסקיהם אינם טרודים יותר מהמלך, ואם את המלך מחייבים בכך, קו שהם מחייבים בכך.

אולם לאמיתו של דבר יש במאמר זה לימוד גם ליושבי אוהל שתורתם אומנותם. וכדי להבין זאת מוטל עלינו לזכור שאין חקר להיקף טרדותו של המלך, הרי עליו לדאוג על כל עניני העם על צרכיהם הפרטיים והכלליים ועל השלום מבית ומחוץ, שבני עמו יחיו ביניהם בשלום אלו עם אלו, ושלא יבואו עליהם אויבים משאר אומות. ולשם כל זאת היה עליו לבצע כל מיני פעולות ולהרבות בכל מיני קשרים כדי שהכל יתנהל על הצד היותר טוב. ומובן מאליו שלשם כך היו זקוקים להרבה חכמה ומחשבה עמוקה, וכפי שהעידו חז"ל (שבת יא.) על כך, והוא לך לשונם: 'זאמר רבא בר סחסיא אמר רב חסא בר גדיא אמר רב: אם יהיו כל הימים דין, ואנשים קולמוסים ושמים ידעו, וכל בני אדם לבדוין - אין מספיקים לכתוב חללה של רשות.'

והנה על אף טרדותו המרובה הנזכרים נחייב המלך מן התורה במצוה מיוחדת של זקרא בו כל ימי חייו, כלומר, לאו דוקא בימים שהשלום שורר בין ישראל להאומות החוננים סביבותם, ולא דוקא בימים שהיו שאר צרכי הכלל מתנהלים כדבעי, אלא גם בימים שהיו בני ישראל מוקפים בשונאים, והיה עליהם להיערך למלחמות, וגם כשיהיו עניני המלכות דרשו מחשבות והחלטות משלהם, בכל זאת לא נפטור המלך מלסלק טרדותו כדי לעסוק בתורה.

לאור האמור מובן מאליו שמראש דאג המלך לניצל כל רגעי הפנויים לתורה, שכן לא היה ביכולתו לדעת מראש מה יולד יום ואיזה טרדות יקפחו במשך היום, ועל כן גם כשנודע לו דקה פנויה אחת היה מצלל תיכף לתורה, ומאלו הרגעים זכה המלך לתורה, כי אם לא היה רגיל בכך, מי יודע אם היה יכול לעמוד בקיומה של מצוה זו.

מתוך כך יכולים אנו להבין כמה יקרה היה כל רגע של לימוד התורה שהרי יכולים אנו לשער בעצמינו כמה קשה היה לו להמלך להשיח דעתו מדאגותיו הכבדות, ואף על פי כן נחייב על כך מן התורה כדי להנות בתורה, חאת גם כשידע מראש שמדובר רק ברגעים בודדים, אעפ"כ התחייב על כך מן התורה, זאת אומרת

טיב המערכת

• לא תלמד לעשות •

אחת השאלות הקשות של דורות היא: איך אפשר להגן על ילדנו מפני הדור? הורים מגדלים ומחנכים את בניהם לתורה וליראת שמים, מדחיקים אותם מכל דבר רע מסביבם להם איך יהודי ירא שמים צריך להתנהג, וסקווים שיגדלו להיות ידאים ושלמים אבל משום מה ישנם הורים שעשו את כל מה שצריך: לימוד, הדיכ, חינוך, ולבסוף לגדול הצעיר לא ראו ברכה בעמלם או שחזו הגיע מישהו אחר עם 'כל מיני רעיונות, והילדים נמשכים אחריו בקלות והשאלה תלויה בחלל: מה עוד צריך לעשות ולא עשינו?

לאחרונה הגיע אל העסקנים סיפור על בחור חמד שישב בישיבה ולמד בחשק רב והנה ביום אחד נהפך לבן, הוא מאס בלימוד התורה הקדושה והתן זמן קצר מצא את עצמו ברחובות כשחקרו אח"כ מה קרה לו, סיפר הבחור בעצמו שיום אחד נסע באוטובוס מירושלים לבני ברק ולצידו התיישב אדם שאינו שומר תורה ומצוות עם הטלפון בידו, הבחור התמים הציץ אל המסך, ומה שהוא ראה שם בילבל אותו ומשך אותו למטה עד שהגיע לעברי פי שחת, [וב"ה שבעיר בית שמש, יש התעוררות גדול לנסוע בקוי מהדרין, והלואי שכן יעשו כולם].

אומרת התורה: 'כי אתה בא אל הארץ אשר ד' אלוךך נתן לך לא תלמד לעשות כעוונות הגוים ההם, מפרש רש"י לא תלמד לעשות - אבל אתה למד להבין ולהורות כלומר: להבין מעשיהם כמה הם מקולקלין ולהורות לבניך לא תעשה כן וכן, שזה הוא חוק העובדי כוכבים. רש"י הקדוש בדבריו, לא מלמד אותנו רק הלכה אלא גם הדרכה למחנכים ובעיקר להורים על כל הורה לדעת מה הם הפיתויים שיש היום בעולם כדי שיוכל להחזיר את בניו מפניהם, כי אם הילד ילמד מאנשי הרחוב או משכנים וחברים רעים מה הן תאוות העולם הזה, אזי יכול חלילה ליפול ולהיכשל, אבל אם ההורים כבר יקדימו רפואה למכה, ויסבירו לבניהם שיש תאוות, ויש עבירות, וגם אם הן נראות מעניינות ומפתות, עליכם לדעת שזה אסור כי התורה הקדושה אוסרתם עלינו, או אז יהיה להם הכוח לעמוד כנגד הפיתויים ולא יהיו 'מופתעים' מן הגילויים ה' הטוב ירחם על עמו.

(ע"פ טיב התורה-שופטים)

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיב

באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

עדכוני קבלת קהל 0534-100024

טיב
ההודעות

חודש אלול - ב'

לדוד ד' אורי וישעי

הקדושים וכו' (שם).

ט. בעשרת ימי תשובה אומרים יותר מעשרה מזמורים בכל יום, כדי לגמור ספר תהלים פעם שלישית קודם יום הכפורים (שם).

י. כתוב בספרים דהרגיל בתהלים דוחה כל מיני פורעניות ופגעים רעים מעליו ובני ביתו ומשפחתו וכל דורו, ומגלגל עליו ועליהם כל מיני שפע ברכות טובות והצלחות ורחמים וחסדים ואין לך דבר להגן מפני המזיקין כאמירת קדיש על תהלים וצריך לומר תהלים במתון ולא לחטוף הפסוקים (אלף המגן שם סק"ד).

יא. א"פ שלכתחילה אין ללמוד מקרא בלילה (עי' שעה"צ סי' ר"ח סק"א) מכל מקום י"ל שאין שום קפידא על אמירת מזמורי תהלים בלילה לכו"ע דכיון שקבע הש"ת שאמירת תהלים יהיה חשוב כנגינה ואהלות, א"כ ה"ז נחשב כלימוד משניות שזמנו בתחילת הלילה, ואולי אין קפידא כשאומרים בעשרה ועיקר הקפידא הוא על לימוד המקרא וכן נוהגין לומר מזמורים אחר מערב, וגם נהגו רבים ושלמים ע"פ האריז"ל לומר ארבע מזמורים הראשונים שבתהלים בלילה קודם השינה (אלף המגן שם בתורה בשם הר"ק מברטנורא וי"ע בא"י סי' ר"ח).

יב. י"א דבחדש אלול מותר לומר תהלים בתחילת הלילה (אמרי פנחס שם ד שבת וסוסיים אות ט"ב).

תיקוני זמדי

ג. יש נוהגין ללמוד כל התיקונים של הזוהר הקדוש בימים האלה, ומתחילין ב"ח אלול ומסיימין ביום הכיפורים (אלף המגן שם סק"ד כ"ח סק"ד).

למען משיחה בשילהו בימים אלו
יד. רבים וכן שלמים נוהגים שמקבלים עליהם מ"ח אלול שלא לדבר שום שיחת חולין, ואשרי חלקם, כי אין כל דבר בעולם לטהר הנפש כמו בלימת פיו משיחה בטלה (יסוד ושוש העבודה שער המים פ"ד).

טו. כתוב בספר אחד שכשאתם רוצה להתנדב תענית טוב יותר שיקבל תענית מן הדיבור כמה שיקבל עליו מן האכילה, כי ממנו לא יהיה לו נזק, לא בגופו ולא בגשמתו, ולא יחלש עיניו, וכענין זה כתב הגר"א באגרתו שצריך האדם לייסר עצמו לא בתענית וסיוגים כ"א ברסן פיו ובתאוותיו והוה התשובה וכו' (סו"ב סי' תע"א סק"ב).

עיקר זה השבחה לימוד תורה לשמח
טז. עיקרה של תשובה היא לימוד תורה לשמח (אחד הדינים הודיעו על העונות) כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ויקרא פ"ה א) היה רגיל לקרות דף אחד וכו', והנה גם שהתשובה מועלת בכל עת, עם כל זה ימים המסוגלים הם מראש חודש אלול עד יום הכיפורים (אג"א זכ"ה פ"י ר"א).

מחובת האדם להיות שלם ותמים בתורה מצוות וכל מידה נבונה

תמים - זמורה מצוות ידאור מרות

עומדים אנו כעת בפתחה של חודש התשובה - חודש אלול, בו מחויב כל אדם מישראל לחקור עד כמה שידו מגעת אחר מעשיו בכל השנה כולה, לחקור ולשפר עד שיידע נאמנה כי לא ישוב לכסלה עור, ואמרו בספרים הקדושים שלכן נקראת תמיד פרשת שופטים בחודש אלול, כי בפרשה זו רמזוים כל יסודי ועיקרי התשובה המחויבים בחודש זה.

נהג בפרשה זו כתוב (דברים יב) "תמים תהיה עם ה' אלקיך", ויש בו רמז נפלא על כל העניינים הצריכים תיקון באלו הימים, כי הראשי תיבות של 'תמים הוא' 'תורה', 'מצוות', 'ידאור', 'מדות', שאלו הם הדברים אשר כל איש ישראל צריך לחקור ולדרוש אחריותם היטב היטב, לדעת עד כמה מתוקנים הם, כי עתה הוא הזמן הראוי ביותר לחקור את הצריך תיקון, למען יהא ראוי לבא אל המלך בימי הדין הבאים לקראתנו לשלום כאשר הוא שלם בתורתו ובנפשו, בתמימות ובשלמות.

ופשיטא לן שהנושא המרכזי והעיקרי שבו יש להתחזק בימים האלו הוא העניין של לימוד התורה הקדושה, שזוהו הדבר הראשון במעלה, כי כאשר דבר זה מתוקן כפי הצורך איז גם שאר כל העניינים מתעלים ויכול לתקנם יותר בניקל, וכפי שאמרו רבותינו ז"ל במדרש (ויקרא רבה פרשת קדושים כה א) "אם נכשל אדם בעבירה חייב מיתה בידי שמים מה יעשה ויחיה, אם היה לומד לקרות דף אחד קורא שני דפים ואם היה לומד לשנות פרק אחד ישנה שנים".

משל בפניו בענין מדות

בימים מקדם היה נהוג בערים הגדולות לערוך באחד מימי השבוע יריד גדול, אליה היו מתקבצים סוחרים ותגרים מכל בני הסביבה שהציגו את מרכולתם בפני הקהל המרובה שהגיע לפקוד את המקום, ירידים אלו נחשבו אצל הסוחרים לאחד מסקורות הפינסה החשובים ביותר בימים ההם.

כך היה בעיר הגדולה פינסק, גם שם התקיים יריד מרכזי לכל בני הסביבה, אלא שכאן יעד היריד בעיה גדולה לסוחרים היהודים, לאחר שהוא התקיים ביום ראשון בשבוע, ובין הסוחרים היהודים היו גם חלושי מוג שלא רצו לאבד את הזמן היקר של היריד בחכנות וסידורים שונים, לכן חשבו להתחיל ולהיערך ליריד בעצמם על השבת קודש, רח"ל, כך שביום ראשון בבוקר יוכלו להתחיל מיד במסחרם ללא שהיות.

יהודי צדיק התגורר פינסק ושמו רבי יצחק ברלין ע"ה אשר ברוב חרדתו על קדושת השבת שלא תתחלל, נוהג היה לצאת בכל שבת ושבת לעבר הכיכר הגדולה בה אמורה הייתה להתקיים היריד, מתחנן אל אחיו היהודים ומבקש מהם שיוותרו ביותר שלא להיכשל באיסור החמור של חילול שבת, שום דבר לא עמד לא עמד בפניו, אפילו ממון היה מוזיל מכיסו בכדי לכסות על אותו הפסד מדומה שנגרם לאותם סוחרים על ידי ההימנעות מההכנות בשבת, עד כדי כך היה הדבר בנפשו.

ויהי היום ויעבור הרנה במחנה תושבי העיר פינסק התבשרו שמון פאר הדור והודו לחפץ חיים הגיע לפקוד לחון את שער עירם, תיקף בהודיע הבשורה המרגשת אין רץ מידוענו רבי יצחק אל רבינו החפץ חיים, לבקש הימנו שינצל את הביקור המרומם ואת השפעתו הכבירה על מנת לבצר את חומת השבת ההולכת ונפרצת פינסק, החפץ חיים קיבלו במאור פנים והתפתחה ביניהם שיחה חשובה על עניני היהדות בעיר.

בין הדברים בירד החפץ חיים אצל רבי יצחק כיצד נראה מצב התורה ולומדיה בעיר, האם יש כאן תבונה של יושבי אוהל הממיתים עצמם באהלה של תורה, כמו כן חקר על הבעלי בתים בעיר האם הם משתדלים לקבוע עתים לתורה, רבי יצחק כשב את פניו בכאב וסיפר שבעבר אכן היו כאן הרבה תלמידי חכמים שהיו משימים לילות כימים בעסק התורה והקדושה, ואפילו פשוטי הגם היו פוקדים את בתי הכנסות ובתי המדרשות והיה קול התורה הולך ומתרוגן ברמה, אך מה לעשות ולמרבה הצער מטה קרן התורה ופסקה ישיבה בעירנו עד כי כמעט ואין נשמע קול התורה כבעבר.

כשמוע זאת החפץ חיים פתח בחכמה את פיו הקדוש בדברי משל ומליצה, היה זה לפני שנים לא הרבה, כאשר אך הונחו מסילות הברזל הראשונות עליון החלו לנע מרכבות הברזל (רכבות), כמובן שבתקופה הראשונה עדיין לא היו נפוצים

המסילות כמו היום, רק בינות לערים הגדולות נראו המסילות שהובילו את האנשים מעיר אחת לעיר אחרת.

יום אחד נקלע כפרי נבער מדעת אל תוך וארשה הבירה, הוא טייל להנאתו בין רחובותיה של הכרך הסואן אשר לא היו מוכרים לו, לא משיביע את עיניו מן הנפלאות והשכלולים אשר נגלו לנגד עיניו, עד היום הסתכמו כל השטותו בפרות וסוסים והנה הוא גילה עולם חדש. במהלך סיורו הגיע עד לפאתי העיר שם פגש במסילות הברזל הארוכות שנמתחות על פני כל האופק, הוא לא ידע כלל לאיזו תכלית הם משמשים בעיניו נדמו המסילות לשביל נאה ונחמד, וברוב בערותו החל הוא מטייל להנאתו על פני המסילות.

הוא לא נהנה הרבה מן הפלא החדש, כי לגדל אסונו התקרבה הרכבת ממולו בדהייה עצומה, לא הספיק להבין את המתרחש עמו ועד מהרה מצא את עצמו מוטל על פני השדה כל כולו חבול וחבוט, מכף רגל ועד ראש אין בו מתום פצע וחבורה ומכה טריה, כך שכב בלא ניע ובחוסר אונים כמעט והיה נדמה כמת.

ממהרה גדולה קמה מסביבו, מיד הזעקו אליו אנשי רפואה והצלה שהחלו לבדוק אותו מכל עבריו, לראות את מצבו ולבחון את דרכי הטיפול בפצעיו, בדקו את ידיו ובדקו את רגליו, עד שהגיע לשם רופא מומחה וצעק עליהם שוטים שבעולם! מה בצע לכם לעקוב אחר מצב איבריו החיצוניים קודם כל משש את פנימיות לבו לראות האם הוא פועם בכלל והאם צריך לייצבו כראוי, רק לאחר מכן תתפנו לבדוק את שאר האיברים החיצוניים.

חזרת ה' תמימה משיבת נפש

בזה סיים החפץ חיים את סיפורו ופנה לרבי יצחק ברלין ואמר לו, מתוך דבריי מבין אני כי מצב התורה בעיר ירוד מאוד, אי לכך איני יודע אם יהיה איהו תועלת אם אעורר על קדושת השבת, כי אם התורה שהוא הלב הפועם של האומה הישראלית אינה במצב מתוקן, מה יועילו כל דברי ההתעוררות בעיני השבת הלא הם יפלו על אוזניים ערלות, לכן עדיף לי להתירע ולעורר על חיזוק לימוד התורה, ולאחר שיתרומם כוח התורה בעיר אזי ממילא יתחזקו אף שאר ענייני המצוות והרוחניות ונכלל לעורר את העם על שמירת השבת.

ממעשה זה נפיק לקח לדעת ולהבין שהתורה הקדושה הוא הראשית והעיקר לכל שאר ענייני העבודה, כי כאמור, התורה הוא הלב הפועם של היהדות והאמונה, כאשר התורה נמצאת אצל האדם ברום המעלה, איז זוכה להשיג בנקל גם את שאר העניינים ולכן גם עתה, כאשר אנו נכנסים אל ימי התשובה והרצון, הרי שלכל דבר יש לנו להתחזק בלימוד התורה הקדושה ומתוך כך יקל עלינו להשיג אף את שאר המצוות היראה והמידות עד שנזכה להיות תמימים במעשינו, כי התורה הקדושה היא זאת שמביאה את האדם לידי תמימות ושלימות, כדכתיב (ת"ת) "תורה ה' תמימה משיבת נפש", ועבודתנו כעת זה להיות תמימים עם ה' אלוהינו.

תמימות במדות שבין אדם לחברו

עתה, לאחר שביארנו שישוד התשובה השלימה הוא החיזוק בתורה הקדושה, נכלל לשונו גם אל שאר הדברים והעניינים הצריכים חיזוק, שהרי התורה צריכה להביא את האדם לידי מעשה, ואסור להזניח את ההתחזקות בשאר כל המצוות שגם בהם צריך האדם לבחון את עצמו בימים האלו ולתקן את הצריך תיקון.

וביותר יש לעורר על חובת האדם להתחזק במצוות שבין אדם לחברו, כי הרבה יש מה לתקן בהם גם מיסודות התשובה, שהרי אין יום הכיפורים מכפר על העבירות הללו עד שירצה את חבריו, ורמז נפלא לדברינו מצאנו במאמר יקר המובא בשמו של הר"ק מבראדי שישו"ב ז"ל, שאמר כי בראשי התיבות של 'תשובה' נרמזו חמשה יסודות הנצרכים לתשובה: ת - תמים תהיה עם ה' אלקיך. ש - שוית' ה' לגנדי תמיד. ו - זאהבת לרעך כמוך. ב - בכל דרכיך דעהו. ה - הצנע לכת עם ה' אלוהיך.

ולכשתעייין בה תראה, כי ב' העניינים הראשונים וב' האחרונים המה מצוות של בין אדם לאדם ואילו המצווה של 'זאהבת לרעך כמוך' נתונה באמצעה ובתורה של התיבה, ככלה בין רעותה שבושבה, ואין זאת אלא לגלות כי המצוות שבין אדם לחברו המה השורשיים והמרכזיים ביותר ואילו החיזוק בהם

התמימה כוחה
חזק יותר מכל איתנו הטבע שבעולם! - וכאשר
ידוע מפי ספרים וסופרים שמי שאמונתו שלמה
ומושלמת ואינו תולה יתבו ויטובו כי אם אך ורק
בכוח של מעלה, אין לכוחות לטבע שום שליטה בו.

להשיג בתנויות הספרים המבורחות
התנ"ך הראשון מרוב הספרים במחירי הד"ר יצחק שרידמן 05-6194114

בעצם קבלת משרת המשיחות בישיבה, הרי עליו
לקיים מקרא ככתבו 'תמים תהיה עם ה' אלקיך -
ולא תחקור כו'.
שהרי זאת ידוע שמדרגת חובת ההשתדלות
שבמצוות הביטחון תלויה תמיד בדרגת לב הבוטח
שככל שביטחונו חזק יותר מספיקה לו השתדלות
מועטה יותר. [עיי' בספר 'גזל סתם אפי"ם' (פרשת בשלח) בשם
הבעש"ט הקדוש ז"ע שהדבר תלוי במדת הדיבור-המבטיח-והמובטח
ע"ש].

החליט אפוא ר' חצקל שעל ענין חשוב כזה צריך
לעשות 'שאלה' אצל הגאון הצדיק רבי שמואל
הומינר זצ"ל, שהיה ידוע בגדולתו וגאונותו, ובידיעות
הברורה והבהירה בכל ענייני מוסר ומידות ובעיקר
בדברותו במידת האמונה והביטחון בתמימות שאף
חיבר ספר מיוחד מקיף יסודי במידה זו הנקרא
'מצות הביטחון', ובו בחר ר' חצקל בתור 'הפוסק'
בהלכות ביטחון.

לא חס ר' חצקל על הזמן ועל המומן, של נסיעה קשה כבימים ההם
מבני ברק לירושלים שנוצר לנסיעתו בשלושה אוטובוסים מבני ברק
לחל אביב, ומשם לירושלים ומשם לבתי ינייץ קבלתו של ר' שמואל.
ר' שמואל שמע את השאלה בקשב רב, ולאחר שיקול הצדדים פסק
שאף כי לאנשים רגילים אין נראה שתחשב שאלה שכזו כפגם
בתמימות הביטחון, ואם המשכורת מתעכבת יש לגשת למשרד ולברר
את סיבת האיחור. אבל במדרגה שלך, בתור משגיח בישיבה המרבה
לשוחח ביועדים עם התלמידים על התמימות ועל השלמות מצות
הביטחון, בדרגות כאלו יש לחוש שגם זה ייחשב מעט פגם בתמימות
הביטחון, ועדיף אם כן בשב ואל תעשה. ובכן אל תשאל כלום 'תמים
תהיה עם ה' אלקיך, אל תחקור כלום ותבטח בהשם יתברך בענין
הפרנסה, ולא בשום מבטח אחר וזולתו.

לא עברו כמה ימים והגע שמש הישיבה לביתו של ר' חצקל ובידו
שלושת המשכורות של החדשים האחרונים בשלמותם הוא התנצל
מאד וביקש סליחה ומחילה על האיחור, וסיפר לפניו את השתלשלות
הענין. שמצד הישיבה היו הצ'קים מוכנים בזמנם ובמועדם בכל שלושת
החדשים כפי הסדר הרגיל בכל חודש. ואכן קיבלתי את המעטפות
במשרד הישיבה, כדי למסור אותם לרב כמו את שאר משכורות אנשי
הצוות. - אבל בעמדי קצת לפני תחנת בני ונצרכתי דחוף למעט
מטון, ובהיותי מכיר את תכונתו ועדינות נפשו של כבוד הרב הצדיק
שמסתמא כשיראה שהמשכורת מתמממת לא ייש מידי אל המשרד
לברר אודותיה... לכן הרשיתי לעצמי לדחות מעט את העברת הצ'ק אל
הרב, והשארתי אותו בינתיים לעצמי... על מנת לשוב ולשלם כשאשיג
את המיטון... - כך נהגתי בשלושת החדשים האחרונים ודחיתי את
תשלום הפרעון מיום ליום עד שכעת ברך ה' השגתי הכסף, ובאתי
מיד לפרוע החוב ולשלם את המשכורות.

המשגיח הצדיק מחל לו על האיחור בלב שלם ועודדו וחיוקו לשום
תמיד מבטחו בה, ולא להניח הדאגה לכרסם אל הלב כי היא הורסת
כל שלות החיים ונוטלת חייו של אדם. ובדאי יעמוד השם יתברך
לימינו בתור השותף השלישי שבשידוך (קדושים לך, וסייעו להשיא את
בנו בכבוד.

ועל זה הענין היה ר' חצקל מכיר טובה לר"ד שמואל הומינר, שמגע
ממנו את הבידורים במשרד. שכן אילו היה נכנס למשרד בשאלתו
אודות משכורתו בשלושת החדשים האחרונים הרי שמיד היו מגלים
את הניגבה הגדולה שביצע השמש, ועל אחר היו מפטרים אותו
ממשרתו, והיה נשאר מחמתו ללא עבודה, והרי טפלא תליא ביה, והוא
קצת לפני תחנת בני ונצרך ביותר למשרה זו. וכמה צדקה תשובתו
של רבי שמואל, שעליו לשבת בתמימות האמונה השלמה, ולא לחקור
כלום.

תמים תהיה עם ה' אלקיך!

ואכן כעבור מספר ימים הגיע אורח חשוב מאותו כפר, שידע לרווח
במדויק על מצבו של האברך, והוא אישר כי הודות השם יתברך מאז
ביקורו של הרבי במקום השתפר מצבו יותר ויותר, עד שהבריא ונתרפא
בשלמות ויצא לגמרי מכל אותה מחלה, וכיום ברוך השם הוא יושב
והוגה בתורתו כאשר היתה באמנה איתו, מתוך בריאות הגוף והנפש.
שמח הרבי מאוד על השמיעה הטובה, ולאחר כמה שבועות שמחו כל
יושבי מעיבת, כאשר הגיע אותו אברך בדגולו בכבודו ובעצמו לקבל
פני רבו, וישב עמו כמה שבועות אצל הרב, כדרבו מימים מימיו.
אורח החסיד זכה לאחר אותה מחלה לאריכות ימים ושנים מתוך
בריאות ושמחה ורוב נחת. והיה אומר תמיד שהוא בעצמו דוגמא
מהלכת של אמונה תמימה וביטחון, כאשר כל חייו נתנו לו לשלל
בזכות תמימות אמונתו האיתנה של הרבי רבי ברוך שמעון זצוק"ל,
וזרות תגן עליו אמן.

תמים תהיה עם ה' אלקיך!

הגאון הצדיק רבי יחזקאל לענינישטיין זצ"ל המשגיח המפורסם
בישיבת פוניבז' המעטירה, בעל "אורי יחזקאל", היה אומר שעל שלשה
עניינים הוא מכיר טובה לגאון הצדיק הנודע רבי שמואל הומינר זצ"ל
מירושלים ת"ג, נתמקד נא שכן עתה על הענין הראשון שסיפר לנו.
פעם אחת התעכבה משכורתו של רבי חצקל בישיבה, חלפו להם כבר
כמה ימים מראש חודש ועדיין לא הגיעה המלגה החודשית. - היתה זו
תופעה נדירה בישיבת פוניבז', שכידוע הקפיד מאד הגר"ש כהנמן זצ"ל
על תשלומי המשכורות בזמנם המדויק ושלא לאחר אף ביום אחד.
מתחילה חשב המשגיח ר' חצקל שמה מקרה הוא והמתין עוד כמה
ימים אף הכסף לא בא גם לא לאחר שבוע שבועיים ושלושה... -
לפליאתו הרבה גם בחודש שלאחריו לא הגיעה המשכורת כלל.
אולם לאחר שגם בחודש השלישי התעכבה המשכורת התעורר חשד
כבר בלב הרב, כאן כבר היה ברור שמשוה אינו כשורה, במשך כל
שנותיו בישיבה לא היתה זכורה לו תופעה משונה שכזו, והחליט
בדעתו לגשת למחרת למשרד ולדרוש במפניו ולברר מהו הולול הזה
בתשלומי המשכורת זה כמשלש חדשים?

ברם לאחר שהעמיק בענין והתבונן בדרכי המוסר והיושר, כדרכו
בהתבוננתו במתינות בכל ענייני החיים חשב שמה יש בשאלה שכזו
במשרד משום פגם בתמימות מידת הביטחון, שעליה עמל והתייעץ
רבות. - שכן זאת היה פשוט ומוחלט בליבו, שאין פרנסתו תלויה
במשכורת זו או אחרת, ורק הוא יתברך בעצמו זן ומפרנס מקדני
ראמים עד ביצי כינים. וכמבואר בתנא דבי אליהו (ר"ב פ"ק ט"ז) ששליש
מחיוס יושב הקב"ה בכבודו ובעצמו "זן ומפרנס ומכלכל את כל העולם
כולו". - ואם כן שמה אן מידת ההשתדלות מחיבת לחקור ולברר
את סיבת התעכבות הצ'קים, ולאחר שכבר עשה ההשתדלות מצידו

מתוך אמונה תמימה ופשוטה וביטחון גמור, נסכו תקווה חזקה.
גם בלב התלמידים, והכל ייתלו והאמינו שכדברי הצדיק בן הוא.

על הברכה יעמדו

ניתן להנציח את העלון לשפות, לברכה והצלחה או ליארצייט | התורמים להפצת העלון | לקבלת העלון במייל (דוא"ר) נא לשלוח למייל הפצו"ב

Table with 6 columns: Name, Address, Phone, Email, and other contact information for various organizations and individuals.

יר"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רה' ישעיהו 7 ירושלים | טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגזוירך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענונינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ ההדפסה.
Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173